

Κυριακή 16 Μαρτίου 2012. Κυριακή Β' τῶν Νηστειῶν.

**Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ. Ἦχος πλ.α' - Ἑωθινὸν ε'.**

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· *Διὰ τοῦ Τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ...Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων...Μέγα θαῦμα!...δευτεροῦντες τὸ α'.* Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· *Τὴν θεοπρεπῆ καὶ σεβάσμιον Κόρην...Εἶτα τό· Φῶς ἰλαρόν...χῦμα ὑπὸ τοῦ προεστώτως, τὸ Προκείμενον· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εὐθὺς τό· Καταξίωσον Κύριε...Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτηρὰ Χριστὸν...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· *Χεῖρας ἐπανατείνω πρὸς σέ...Χαίροις ἢ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ...Χαίροις ἢ καλλονὴ Ἰακώβ...Δόξα... Καὶ νῦν...τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Αἱ περὶ σου προφητεῖαι ἐπληρώθησαν...Εἶτα τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, ἀναστάσιμον· Τὸν συνάναρχον λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι... Δόξα...τοῦ ἁγίου· Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς...Ἀπόλυσις.**

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· *Πνεύματος τοῦ ἁγίου ἐλκύσαι χάριν αἰτῶ... (ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἁγιορείτου) καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου, ὡς ἐξῆς: Ἐν ἐκάστη ᾠδῇ προηγεῖται ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου, εἰς δ' τροπάρια καὶ ἔπεται ἡ ὁμώνυμος ᾠδὴ τοῦ ἁγίου εἰς δ' τροπάρια. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, κάθισμα τοῦ Μηναίου, ἅπαξ. Ἀφ' ἕκτης, κάθισμα τοῦ Θεοτοκαρίου. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, τὰ δ' προσόμοια τῆς*

Θεοτόκου, εἶτα τὰ, ἐκ τοῦ ἔσπερινου, γ' προσόμοια τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτῶν. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου· Ἀγγελικὴ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι... Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· Τῆ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν, στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ α' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· Διὰ τοῦ Τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ...Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδούς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων...Μέγα θαῦμα!...ἀνατολικά στιχηρὰ γ'· Ἐσπερινὴν προσκύνησιν προσφέρομεν σοί...Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν...Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο ὑπὸ τῶν παρανόμων...καὶ τοῦ ἁγίου προσόμοια γ'· Ποίοις εὐφημιῶν ἄσμασιν...Ποίοις ὑμνωδιῶν ἄνθεσιν...Ποίοις οἱ γηγενεῖς χεῖλεσιν...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου· Ὅσιε τρισμάκαρ...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ...Εἵσοδος, τὸ· Φῶς ἰλαρόν...καὶ τὸ προκείμενον· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς, ἢ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτηρὰ Χριστὸν...καὶ τὰ κατ' ἀλφάβητον· Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς Ζωοδότα...Ἐένη σου ἢ σταύρωσις...Ὁ δι' ἡμᾶς σακρὶ πάθος...Δόξα...τοῦ ἁγίου· Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ἀνύμφευτε Παρθένε...Ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Τὸν συνάναρχον λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι...Δόξα...τοῦ ἁγίου· Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...Καὶ νῦν· Θεοτόκε Παρθένε...καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Εἶτα τὰ λοιπὰ τῆς ἀγρυπνίας.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἔσπερινὸν (κατάλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῆ δὲ Κυριακῇ πρωῒ, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑ-

πακοή τοῦ ἤχου· Ἀγγελικὴ ὄρασει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ Ὁρθρω

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...Ἀπολυτίκιον τὸ ἀναστάσιμον· Τὸν συνάναρχον λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι...Δόξα...τοῦ ἁγίου Ὁρθοδοξίας ὁ φωστὴρ...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς...Εὐθὺς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν...Δόξα· Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον... Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Κύριε μετὰ τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν...Δόξα· Κύριε, ἐν μέσῳ σὲ προσήλωσαν...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ἀπειρόγαμε Νύμφη Θεογεννήτρια... Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Ιζ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου· Ἀγγελικὴ ὄρασει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι...Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπαντα ἢ τάξις τοῦ Ἀναστασίμου ε' Εὐαγγελίου. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλομεν τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελα. Δόξα· Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι...Καὶ νῦν· Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι...Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ σταυροαναστάσιμος, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, τῆς θεοτόκου, ἄνευ

είρμῶν, εἰς β' τροπάρια καὶ τοῦ ἁγίου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς ς' τροπάρια. Καταβασίαι· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...Λέγομεν δὲ ἐν τῷ κανόνι καὶ τοὺς ιβ' στίχους ἐξ ἐκάστης ᾠδῆς τῆς στιχολογίας. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Πρὸς τὸν Ἄδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας...καὶ ὁ οἶκος· Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα...Εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· Τὴν πλάνην κατέλφεξας...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ταχὺ δέξαι Δέσποινα...Ἀφ' ἑκτῆς, τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου· Τὸ τῆς σοφίας ἱερὸν καὶ θεῖον ὄργανον...καὶ οἶκος αὐτοῦ· Ἄγγελος ἀνεφάνης...Εἶτα τὸ συναξάριον, πρῶτον τοῦ Μηναίου καὶ εἶτα τοῦ Τριωδίου. **Στιχολογείται καὶ ἡ Τιμιωτέρα...**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν...ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἐξαποστειλάριον, τὸ ε' Ἀναστάσιμον· Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστὸς...τοῦ ἁγίου· Χαῖρε Πατέρων καύχημα...καὶ τὸ θεοτοκίον· Δέσποινα πάντων Ἄνασσα...Εἰς τοὺς αἴνους ἰστῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου...Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας...Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τῷ μνήμα...Κύριε, ὡσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου...ἀνατολικὸν ἐν· Κύριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων...καὶ τοῦ ἁγίου προσόμοια γ'· Τὴν μακαρίαν ἐν Κόσμῳ ζωὴν διήνυσας...Ὁρθοδοξίας τὰ δόγματα...Τὴν τοῦ ἀμέμπτου σου βίου...Λέγομεν δὲ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τοὺς στίχους τοῦ ἁγίου· α'. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν...καὶ β'. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη... Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον· Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος...ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις. Εἶτα τὸ ε' ἐωθινὸν ἰδιόμελον· Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων Χριστέ...Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις, ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Τὸν συνάναρχον λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι...Δόξα...τοῦ ἁγίου· Ὁρθοδοξίας ὁ φωστὴρ...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου· Ἀγγελικὴ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι...

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά, οἱ ἀναστάσιμοι μακαρισμοὶ εἰς δ' τροπάρια, καὶ ἡ 5' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου, ἄνευ εἰρμού, εἰς δ' τροπάρια. Εἴσοδος...Εἰσοδικὸν· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Τὸν συνάναρχον λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι... τοῦ ἁγίου· Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς ἢ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ...ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἀγγελικὴ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι... Δόξα...τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου· Τὸ τῆς σοφίας ἱερόν καὶ θεῖον ὄργανον... Καὶ νῦν...τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου· Τῇ Ὑπερμάχῳ... Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τοῦ ἁγίου, ἦτοι: Ἀπόστολος· **α'**. τῆς Κυριακῆς· Κατ' ἀρχὰς σὺ Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας...(Εβρ. α' 10-14, β' 1-3), ὁ ζῆτει τῇ β' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν καὶ **β'**. τοῦ ἁγίου· Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς...(Εβρ. ζ' 26-28, η' 1-2), ὁ ζῆτει τῇ γ' Νοεμβρίου. Εὐαγγέλιον· **α'**. τῆς Κυριακῆς· Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ...(Μαρκ. β' 1-12), ὁ ζῆτει τῇ β' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν...καὶ **β'**. τοῦ ἁγίου· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ...(Ἰωάν. ι' 9-10) ὁ ζῆτει τῇ γ' Νοεμβρίου...Καὶ καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...καὶ Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...Πληρωθήτω...Εἶδομεν το φῶς... Ἀπόλυσις.